

[P. Munch.]
 tvinger sig til at tro paa det paagældende Budget. Jeg kan maaske heller ikke forlange, at de skal lade sig advare af mig, men alligevel ønsker jeg at sige til dem, at jeg i Tidens Løb har set adskillige Beregninger af Udgifter til militære Forslag, jeg har gjort ikke faa Erfaringer og efterhaanden erhvervet nogen Forstaaelse til at bedømme saadanne Beregninger, og jeg forsikrer dem, at fik de dette Forslag gennemført, vilde de i Løbet af kort Tid komme til at gøre nøjagtig den samme Erfaring, som de har gjort med Hensyn til Ordningen af 1922.

Dertil vil jeg gerne føje det andet, at naar man under denne almindelige Diskussion om dette Lovforslag har sagt, at i Forhold til det bestaaende var det en Nedgang i Militærudgifterne, er dette ikke rigtigt. Naar man har kunnet tilvejebringe dette Indtryk hos nogle Mennesker, beror det paa, at man i Omtalen af Forslaget har sammenblandet ekstraordinære og ordinære Udgifter, og at man har foretaget en Omflytning fra Militærbudgettet til civile Budgetter, som gør en direkte Sammenligning mellem de to Forslag umulig, eller i hvert Fald vanskelig. Man maa trække fra og lægge til, førend man faar det virkelige Forhold frem.

Med Hensyn til det samlede Beløb, som Militærudgifterne efter Forslaget af 1922 skal udgøre, kan der vel ikke være Tvivl. Vi har liggende for os Finanslovsforslaget fra i Fjor og Finanslovsforslaget fra i Aar fra den højtærede Forsvarsministers Side, og paa disse regnes der med en aarlig Udgift paa 40,5 Mill. Kr. som Normaludgift, hvortil regnes 3 Mill. Kr. i Kraft af den ekstraordinære Bevilling paa 30 Mill. Kr. for 10 Aar. Denne ekstraordinære Bevilling ophører jo imidlertid i Løbet af ganske kort Tid. Vi kan ikke under Sammenligning mellem kommende Militærudgifter regne med disse 3 Mill. Kr. som et Led i det nu bestaaende. Denne Bevilling vil være forbi, førend der vil være Tale om, at ekstraordinære Overgangsudgifter ved en Nyordning paa nogen Maade vil være overvundet. Det, vi maa sammenligne med, er da det nye Normalbudget og det nuværende Normalbudget.

Det nuværende Normalbudget er paa 40½ Mill. Kr. Det nye Normalbudget, der knyttes til Lovforslaget, lyder paa 40,2 Mill. Kr. Men dertil kommer, at op mod 1,5 Mill. Kr.s Udgifter er overført til civile Budgetter, Fiskeriinspektionen, Kongens Skib og forskelligt andet; og lægger

man disse Udgifter til, regner man da i hvert Fald ikke for meget, naar man siger, at det nye Normalbudget vil være paa 41,5 Mill. Kr. Her er regnet med Forsvarsministerens Beregning og ikke taget Hensyn til, at denne Beregning, som jeg før har nævnt, er uholdbar. (*Forsvarsministeren* [Brorsen]: Paa hvilke Punkter er den ikke rigtig opstillet?) Beregningen? (*Forsvarsministeren* [Brorsen]: Ja!). Det vil den højtærede Forsvarsminister uden nogen særdeles Anstrengelse kunne læse i den Redegørelse, som er givet af de militære sagkyndige overfor Udvalget. (*Forsvarsministeren* [Brorsen]: Den anerkender jeg ikke). Den højtærede Minister anerkender den ikke? (*Forsvarsministeren* [Brorsen]: Vi har ogsaa sagkyndige i Ministeriet).

Den højtærede Minister tror nu paa sine sagkyndige i Ministeriet, og det har han naturligvis Lov til. Men jeg skal deroverfor gøre opmærksom paa, at de 1,5 Mill. Kr. for Hærens Vedkommende er i hvert Fald ganske uomtvistelige for den foreløbige Periode, hvor man har hele det Mandskab af Befalingsmænd gaaende, som man har i Øjeblikket, foreløbig i hvert Fald for 5 Aar paa Ventepenge; og for Flaadens Vedkommende er det jo Hovedpunktet i Beregningen, at de Lønninger, man tildeler en Gruppe af Flaadens Befalingsmænd, er af en saadan Beskaffenhed, at jeg tror, at det vil være fuldkommen ugørligt at opretholde dem i kommende Tider. Det er et rent minimalt Beløb, for hvilket man venter at kunne faa en meget stor Styrke af midlertidige Befalingsmænd ind. Dette er paavist af de militære sagkyndige.

Dernæst paaviser de militære Myndigheder, at Flaadens Nybygningsbudget ikke kan holde, og jeg nærer ikke Skygge af Tvivl om, at ogsaa deri har de Ret, da de Levealdre for de beregnede Skibe, som de militære Myndigheder regner med, er særdeles smaa i Forhold til, hvad man andetsteds regner med paa det tilsvarende Omraade. Derfor tror jeg, man ganske roligt vil kunne forudsige dette, at det holder ikke.

Men selv om det holder, er det dog dyrere end det nu bestaaende Normalbudget. Pengemæssigt set betyder da det Lovforslag, som foreligger her, en Stigning i Forhold til de paa Budgettet for 1922 fastlagte Beløb, saaledes som de nu maa være, naar man regner med de nuværende Tjenestemandslønninger og de nuværende Priser.

Men med Hensyn til selve Lovforslagets Skæbne og Fremtidsmuligheder er det mit